

30-12-2020

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ชานติ

บัปเตตา

มฤปัน

**สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในยุคบรรจบพบกันลูกได้รับพรของสัจจะจากพ่อที่แท้จริงดังนั้นลูกต้องไม่โกหก

**คำถาม:** ลูกๆ ต้องทำความเพียรพยายามอะไรอย่างแนบแน่นเพื่อที่จะกลับมาปราศจากกิเลส?

**คำตอบ:** ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างแนบแน่น ฝึกฝนที่จะมองเห็นดวงวิญญาณที่กึ่งกลางหน้าผากเท่านั้น พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณในขณะที่ถูกพูดกับดวงวิญญาณและฟังดวงวิญญาณ สายตาของลูกไม่ควรทอดมองไปยังร่างกาย นี่คือการเพียรพยายามหลักที่ลูกต้องทำและในความเพียรพยายามนี้มีอุปสรรคฝึกฝนให้มากที่สุด “ฉันเป็นดวงวิญญาณ ฉันเป็นดวงวิญญาณ”

**เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา...

โอมชานติ พ่อเดือนลูกๆ ที่แสนหวานว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร เวลาที่ลูกๆ รู้ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้รับรู้จากพ่อและหนทางที่พ่อได้แสดงให้กับลูกนั้นไม่มีใครในโลกรู้ ท่านได้อธิบายความหมายของ “ผู้ที่กลายเป็นนายของโลกที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาแล้วก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา” ด้วยเช่นกัน ลูกจะไม่พูดถึงสิ่งนี้ต่อดวงวิญญาณสูงสุด สิ่งนี้ได้เข้าไปสู่สำนึกของลูกว่านี่คือสิ่งที่ลูกต้องอย่างสมบูรณ์ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่บอกข่าวลูกของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ไม่มีใครสามารถเรียกได้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ สิ่งนี้ไม่ได้เป็นคำยกย่องของศรัทธา กฤษณะเป็นชื่อของร่างกายของดวงวิญญาณนั้น เขาคือผู้มีร่างกาย เขาไม่สามารถมีความรู้ทั้งหมดนี้ได้ ลูกๆ เข้าใจว่าดวงวิญญาณกำลังได้รับความรู้ในเวลานี้ นี่คือนิยามที่มหัศจรรย์ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งนี้ มีผู้รู้และผู้เคร่งศาสนามากมายที่สอนหรือจะประเภทต่างๆ มากมาย ฯลฯ ทั้งหมดนั้นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่ได้กราบไหว้บูชาใครในยุคทอง ลูกไม่ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่นั่น มีการกล่าวถึงพวกเขาว่า: พวกเขาเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไปแล้ว ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเดียวกันนั้นได้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาในเวลานี้ พ่อพูดว่า: ผู้นี้เองก็เคยกราบไหว้บูชาเช่นกัน ในเวลานี้ผู้คนของทั้งโลกคือผู้ที่กราบไหว้บูชา ในโลกใหม่มีศาสนาเทพเพียงศาสนาเดียวของผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเท่านั้น เวลาที่ลูกๆ คือผู้ที่สำนึกได้ว่าตามแผนของละคร สิ่งนี้ลูกต้องอย่างแท้จริง นี่คือนิยามของกิตะอย่างแท้จริง เป็นเพียงการที่พวกเขาได้เปลี่ยนชื่อในกิตะและลูกพยายามที่จะอธิบายสิ่งนี้ เป็นเวลา 2500 ปีแล้วที่พวกเขาคิดว่ากิตะนั้นเป็นคำพูดของกฤษณะ เวลาที่ต้องใช้เวลาสำหรับพวกเขาที่จะเข้าใจภายในชาติเกิดเดียวว่าเป็นพระเจ้าที่ไม่มีตัวตนที่พูดกิตะ? ท่านได้อธิบายด้วยเช่นกันว่าต้นไม้อ่อนของความเลื่อมใสศรัทธานั้นสูงและซับซ้อนเพียงใด ลูกสามารถเขียนได้ว่าพ่อกำลังสอนราชาโยคะให้แก่ลูก ลูกๆ ที่มีศรัทธาเช่นนั้นต้องอธิบายแก่ผู้อื่นด้วยศรัทธานั้น หากไม่มีศรัทธานั้นลูกเองก็จะสับสนว่าจะอธิบายให้คนอื่นเข้าใจได้อย่างไรและกลัวว่าจะมีความปั่นป่วนบางอย่าง ลูกยังไม่ได้กลับมาปราศจากความกลัว ลูกจะปราศจากความกลัวเมื่อลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างสมบูรณ์ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่พวกเขามีความกลัว ลูกทั้งหมดคือคนรักที่กล้าหาญ ไม่มีใครในโลกรู้วิธีที่จะเอาชนะมายา เวลาที่ลูกนั้นจดจำว่าพ่อได้เคยบอกลูกก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกันว่า: มานมานะบาป! มีเพียงพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นที่มาและอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก แม้ว่าคำนี้จะมีการกล่าวถึงในกิตะ แต่ก็ไม่มีใครสามารถอธิบายได้ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! วลีเหล่านี้ในกิตะเปรียบเสมือนเกลือหนึ่งหยิบมือในถุงกระสอบ พ่อปลุกฝังศรัทธาในลูกเกี่ยวกับทุกสิ่ง ผู้ที่มีสติปัญญา

ที่ศรัทธาจะกลับมามีชัยชนะ เวลาที่ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ พ่อพูดว่า: ลูกต้องอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกอย่างแน่นอน ไม่จำเป็นสำหรับทุกคนที่จะมาอาศัยอยู่ที่นี้ ต้องมีการทำงานรับใช้ และต้องเปิดศุนย์ ลูกคือหน่วยกู้ภัย ลูกคือพันธกิจของพระเจ้า ก่อนหน้านั้นลูกเป็นของพันธกิจของศูทรของมายา ในขณะที่เวลานี้ลูกอยู่ในพันธกิจของพระเจ้า ลูกมีความสำคัญมาก มีค่ายกย่องอะไรของลักษมีและนารายณ์? พวกเขาปกครองในลักษณะเดียวกันกับที่ราชาปกครองแต่พวกเขาถูกเรียกว่า “เต็มเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรมและเป็นนายของโลก” เนื่องจากไม่มีอาณาจักรอื่นใดในเวลานั้น เวลานี้ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าพวกเขากลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร เวลานี้เรากำลังจะกลายเป็นเทพ ดังนั้นเราจะสามารถก้มลงให้กับพวกเขาได้อย่างไร? เวลานี้ลูกได้กลับมาเต็มไปด้วยความรู้ ผู้ที่ไม่มีความรู้ก็เฝ้าแต่กัมสิทธิ์ของเขต่อไป เวลานี้ลูกจำก้อชีพของทุกคนด้วยเช่นกัน ลูกสามารถอธิบายได้ว่าภาพใดถูกต้องและภาพใดผิด ลูกสามารถอธิบายได้ด้วยเช่นกันว่านี่คืออาณาจักรของราวันและกำลังถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ กองฟางจะต้องถูกจุดให้ลูกเป็นไฟ กล่าวกันว่าโลกนั้นเหมือนกองฟาง ลูกต้องอธิบายคำพูดที่ลูกนำมาใช้ พวกเขาได้สร้างภาพมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในความเป็นจริงดั้งเดิมมีการกราบไหว้บูชาซึ่งพบาบาแล้วกับบราห์มา วิษณุ และ ชังการ์ ตริมูรติที่พวกเขาสร้างขึ้นมานั้นลูกต้อง จากนั้นจึงมีลักษมีและนารายณ์นี้ สรรวดีก็รวมอยู่กับบราห์มาในตริมูรติด้วยเช่นกัน พวกเขาสร้างรูปภาพมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาแม้กระทั่งกราบไหว้บูชาหนูมาน ลูกกำลังจะกลายเป็นนักรบที่กล้าหาญในวัดบางคนเป็นภาพที่ชี้ข้างและคนอื่นๆชี้มา อย่างไรก็ตามพวกเขา (เทพ) จะชี้สิ่งนั้นได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: มหารตี มหารตีหมายถึงผู้ที่ชี้ข้าง ดังนั้นพวกเขาจึงได้แสดงว่าพวกเขาชี้ข้าง ความหมายของจระเข้กินข้างได้อย่างไรก็มีการอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายว่า: มายาหรือจระเข้ในบางครั้งก็กลืนมหารตี เวลานี้ลูกเข้าใจความรู้นี้แล้ว มายาก็กลืนมหารตีที่ดี สิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นของความรู้ ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ พ่อพูดว่า: จงกลับมาปราศจากกิเลสและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ทุกวงจรพ่อพูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ต้องใช้ความเพียรพยายามสำหรับลูกที่จะได้รับชัยชนะเหนือสิ่งนั้น ลูกเป็นของพ่อของปวงประชาดังนั้นลูกคือพี่น้องหญิงชาย ในความเป็นจริงแล้วดั้งเดิมลูกคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณกำลังพูดกับดวงวิญญาณ ลูกต้องจดจำว่าเป็นดวงวิญญาณที่ได้ยินทุกสิ่งด้วยหูเหล่านี้ นั่นกำลังพูดกับดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย เราดวงวิญญาณดั้งเดิมแล้วเป็นพี่น้องกันและจากเราได้กลายเป็นพี่น้องหญิงชายกัน ลูกต้องถ่ายทอดสิ่งนี้ให้แก่พี่น้อง สายตาของลูกควรจะมีมองไปยังดวงวิญญาณ นั่นกำลังพูดกับพี่น้องของฉัน พี่น้องกำลังฟังใช่ไหม? ใช่ ฉัน ดวงวิญญาณกำลังฟัง มีลูกคนหนึ่งในปีคานีเยที่เขียนเสมอว่า “ดวงวิญญาณนี้” และ “ดวงวิญญาณนั้น” “ฉันดวงวิญญาณกำลังเขียนผ่านร่างกายนี้” “ฉันดวงวิญญาณคิดสิ่งนี้” “ฉันดวงวิญญาณกำลังทำสิ่งนี้” การมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณต้องใช้ความเพียรพยายาม ฉันดวงวิญญาณพูด “นมัสเต” เมื่อบาบาพูดว่า “ลูกๆ ทางจิต” ท่านต้องมองไปที่หน้าผากเป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง ฉันกำลังพูดกับดวงวิญญาณนี้ ในทำนองเดียวกันสายตาของลูกควรจะมีจับจ้องไปที่ดวงวิญญาณที่อยู่ตรงกลางหน้าผาก อุปสรรคเกิดขึ้นเมื่อสายตาของลูกนั้นจับจ้องไปที่ร่างกาย ฉันพูดกับดวงวิญญาณ! มองดูดวงวิญญาณ! ละทิ้งสำนึกของร่างกาย! ดวงวิญญาณนี้ก็เข้าใจเช่นกันว่าพ่อกำลังนั่งที่กึ่งกลางหน้าผากและลูกพูดว่า “นมัสเต” กับท่าน สถิติปัญญาของลูกมีความรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณและเป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง ก่อนหน้านั้นลูกไม่มีความรู้นี้ ลูกได้รับร่างกายเหล่านั้นเพื่อที่จะเล่นบทบาท ด้วยเหตุนี้เองจึงได้มีการตั้งชื่อให้กับร่างกาย ในเวลานี้ที่ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเพื่อที่จะกลับบ้าน ได้มีการให้ชื่อเหล่านี้แก่ลูกเพื่อเล่นบทบาท ไม่สามารถมีกิจกรรมใดเกิดขึ้นได้โดยที่ไม่มีชื่อ จะมีกิจกรรมทางธุรกิจที่นั่นด้วย แต่ลูกจะกลับมาสะโตประธาน ด้วยเหตุนี้เองจึงไม่มีการทำกรรมที่เป็นบาปใดๆที่นั่น ลูกจะไม่ทำกรรมใดที่เป็นบาป อาณาจักรของมายาไม่ได้คงอยู่ที่นั่น พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน เหล่านั้นเป็นร่างเก่า จากนั้นลูกจะไปสู่ยุคทองและยุคเงิน ไม่จำเป็นสำหรับความรู้ที่นั่น ทำไมลูกถึงได้รับความรู้ที่นี้? เพราะลูกอยู่ในสภาพที่ตกต่ำ ลูกจะมีการกระทำที่นั่นด้วยแต่จะเป็นการกระทำที่เป็นกลาง พ่อพูดว่า: ให้มือของลูกทำงานไปและหัวใจของลูกอยู่กับพ่อ! ดวงวิญญาณ

นั่นก็จดจำพอ ในยุคทองลูกบริสุทธิ์ และดังนั้นทุกกิจกรรมจึงเป็นจริง ในอาณาจักรที่ตาโมประธานของ  
ราวันทุกการกระทำนั้นไม่จริง ด้วยเหตุนี้เองผู้คนจึงไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ ไม่มีใครทำบาปใดในยุคทอง  
ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ต้องไปจาริกแสวงบุญ ไม่ว่าลูกจะทำอะไรก็ตามที่นั่นมีสัจจะ ลูกได้รับพรของสัจจะ  
แล้ว ไม่มีเรื่องของกิเลสใดๆที่นั่น ไม่จำเป็นสำหรับการพูดโกหกในกิจกรรมใดๆ ที่นี้เพราะความละโมภ  
พวกเขาจึงเฝ้าแต่คดโกงและขโมย สิ่งเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ตามละครลูกกลายเป็นดอกไม้เช่นนั้น โลก  
นั้นปราศจากกิเลสในขณะที่โลกนี้มีกิเลส ลูกมีการเล่นทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก เพียงในเวลา  
เท่านั้นที่ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกกลายเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะ พลัง  
โยคะคือสิ่งหลัก พ่อพูดว่า: ไม่มีใครในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาสามารถบรรลุถึงพ่อได้ด้วยการ  
ทรมานตนหรือการก่อไฟบูชายัญ ฯลฯ ทุกคนต้องไปผ่านสภาพสาโท ราโจ และตาโม ความรู้นี้ง่ายดาย  
มากและให้ความสนุกสนาน ลูกต้องใช้ความพยายามมากเช่นกัน เป็นโยคะนี้ที่ลูกจะกลับมาสะอาดประธาน  
ที่ได้รับการยกย่อง มีเพียงพ่อเท่านั้นที่แสดงหนทางที่จะกลับมาสะอาดประธานจากตาโมประธานแก่ลูก  
ไม่มีใครสามารถให้ความรู้นี้แก่ลูก แม้ว่าบางคนจะไปยังดวงจันทร์ และบางคนแม้กระทั่งเดินบนน้ำ นั่นก็  
ไม่ใช่ราชาโยคะ พวกเขาไม่สามารถเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ได้ ที่นี้ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นของ  
ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปและลูกเวลานี้จะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง เวลานั้นลูกจำได้ว่าพ่อเคย  
อธิบายสิ่งนี้ให้แก่ลูกในวงจรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: ผู้ที่มีสติปัญญาที่มีศรัทธาจะได้รับชัยชนะ  
หากใครบางคนไม่มีศรัทธาเขาก็จะไม่มาเพื่อรับฟัง แม้หลังจากที่มีสติปัญญาที่มีศรัทธาแล้วบางคนก็กลายเป็น  
เป็นคนที่ไม่มีสติปัญญาที่มีความสงสัย มหารัตินี้ดีหลายคนที่พัฒนาความสงสัยเช่นกัน มีสำนึกที่เป็นร่าง  
เพราะพายุของมายาเพียงเล็กน้อย บัพและดาดา รวมเข้าด้วยกัน ชีพบาบาให้ความรู้แก่ลูกแล้วใครจะรู้ว่า  
ท่านจากไปหรืออะไรเกิดขึ้น? ลูกควรถามบาบาว่าท่านอยู่ที่นั่นเสมอหรือไม่หรือท่านจากไป? ลูกไม่  
สามารถถามคำถามนี้กับพ่อได้ พ่อพูดว่า: พ่อกำลังแสดงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ให้กับลูก  
พ่อมาและไป พ่อมีงานที่ต้องทำอีกมากมาย พ่อมาหาลูกๆ และแม้กระทั่งยังมีงานที่ต้องทำเสร็จสิ้นโดย  
ผ่าน1พวกเขา ไม่ควรมีใครมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ หน้าที่ของลูกคือการจดจำพ่อ โดยการมีความสงสัย  
ลูกก็สับสน มายาตกหลุมอย่างหนักมาก พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ในตอนสุดท้ายของชาติเกิดสุดท้าย  
ของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา ลูกๆ จงมีศรัทธาว่าอย่างแท้จริงว่าพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้นี้แก่เรา ไม่มี  
ใครอื่นสามารถให้ได้ พ่อรู้ว่าถึงกระนั้นก็มีหลายคนที่สับสนตกแม้กระทั่งหลังจากที่มีศรัทธาแล้วก็ตาม ลูก  
ต้องกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! อย่าได้ติดกับในสิ่งใด เมื่อ  
ลูกพูดในลักษณะนั้นก็เข้าใจได้ว่าลูกไม่มีศรัทธาที่มั่นคง ก่อนอื่นใดจงเข้าใจสิ่งเดียวที่จะทำให้บาปของ  
ลูกได้รับการปลดปล่อย ไม่จำเป็นต้องพูดถึงเรื่องที่ไร้ประโยชน์ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วย  
การจดจำระลึกถึงพ่อ ดังนั้นลูกไปข้องแวะในเรื่องอื่นทำไม? เมื่อลูกเห็นว่าใครบางคนสับสนกับคำถาม  
และคำตอบ บอกเขาว่า: ลืมสิ่งเหล่านั้นและเพียงแค่เพียรพยายามจดจำพ่อผู้เดียว เมื่อลูกพัฒนาความ  
สงสัยลูกก็จะหยุดศึกษาเล่าเรียนและจะไม่มีประโยชน์ใด อธิบายหลังจากที่จับชีพจรของพวกเขา หากพวกเข  
เขามีความสงสัยใดๆ จงทำให้พวกเขามีศรัทธาที่มั่นคงในประเด็นเดียวเท่านั้น ลูกต้องอธิบายด้วยไหว  
พริบอย่างมาก ก่อนอื่นใดลูกๆ ลูกควรมีศรัทธาว่าบาบาได้มาและทำให้เราบริสุทธิ์ ลูกมีความสุขนี้ หากลูก  
ไม่ศึกษาเล่าเรียนลูกก็สับสน แล้วดวงวิญญาณเช่นนั้นจะมีความสุขได้อย่างไร? ในโรงเรียนพวกเขามี  
การศึกษาเล่าเรียนในแบบเดียวกัน แต่บางคนเรียนแล้วได้รายได้หลายแสนในขณะที่คนอื่นหารายได้ทำ  
ถึงสิบลูปี เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ อาณาจักร  
กำลังมีการก่อตั้ง ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นเทพ เทพมีอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ การประกาศสิทธิ์  
ในสถานภาพที่สูงขึ้นขึ้นอยู่กับวิธีการศึกษาและกิจกรรมของลูก กิจกรรมของลูกควรจะมีดีมาก บาบา(บรา  
ห์มา)แม้กระทั่งพูดถึงตัวเองว่า: ฉันยังไม่ไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม ฉันเองต้องกลับมาสมบูรณ์  
พร้อม ฉันยังไม่กลายเป็นเช่นนั้น ความรู้นี้ง่ายดายมาก นอกจากนี้ยังง่ายที่จะจดจำพ่อด้วยเช่นกัน แต่

อย่างน้อยลูกก็ควรทำ อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทาจิต

**สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจตุรละลึกถึง:**

1 อย่าได้หยุดศึกษาเล่าเรียนโดยการพัฒนาความสงสัยเกี่ยวกับประเด็นใดๆ เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ก่อนอื่นใดให้จดจำพ่อผู้เดียวอย่าได้เข้าไปข้องแวะในเรื่องอื่นๆ

2 อุปสรรคเข้ามาเมื่อสายตาของลูกจับจ้องไปที่ร่างกาย ดังนั้นมองไปที่กึ่งกลางหน้าผากเสมอ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและพูดคุยกับดวงวิญญาณ กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จงปราศจากความกลัวเมื่อลูกทำงานรับใช้

**พร:** ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของพลังและทำลายภูเขายุคเหล็กแห่งของความอ่อนแอด้วยความคิดที่มุ่งมั่นของลูก  
เมื่อลูกท้อแท้ ซึ่งได้รับอิทธิพลจากชั้นสการ์หรือสถานการณ์ที่เลวร้าย ลูกดึงดูตไปสู่บุคคลหรือความสะดักสบายทางวัตถุ จงให้หัวใจของความคิดที่มุ่งมั่นต่อภูเขายุคเหล็กของความอ่อนแอเหล่านี้ทั้งหมดและทำลายมันไปตลอดเวลา นั่นคือกลับมาหมีชัยชนะ “ชัยชนะคือพวงมาลัยรอบคอของลูก” ด้วยความตระหนักรู้นี้ลูกจะเป็นตัวของพลังเสมอ นี่คือการตอบแทนของความรัก เช่นเดียวกับที่สการ์บาบาแสดงให้เห็นถึงสิ่งนี้โดยการเป็นเสาหลักในสภาพของท่านจงทำตามพ่อในลักษณะเดียวกันและกลายเป็นเสาหลักของคุณธรรมทั้งหมด

**คติพจน์:** สิ่งอำนวยความสะดวกมีไว้เพื่องานรับใช้ไม่ใช่เพื่อความหรูหราหรือความสะดักสบายของลูก

\*\*\* โอม ชานติ \*\*\*